

Altsaa, man har været meget omhyggelig for at faa Forslaget drøftet, saa omhyggelig som paa nogen Maade muligt, og det glæder mig derfor, at der fra disse Sider saa godt som overalt er kommet Tilslutning til Forslaget.

Had der navnlig glæder mig, er, at paa de Punkter, hvorom der i Fjor var nogen Uenighed her i Tinget, har man udtalt sig til Fordel for det Standpunkt, som jeg tillod mig at repræsentere, sammen med flere ærede Medlemmer. — Det er navnlig Spørgsmaalet om Valgretten, som jo ogsaa er blevet omtalt her ved denne Forhandling. Der var nogen Strid om, hvor vidt Valgretsaldere skulde sættes til 22 Aar eller til 25. Jeg tillod mig at være af den Mening, at man burde beholde 22 Aars Alderen, saaledes som det er vedtaget nede i Folketinget, idet jeg her gik ud fra det samme, som jeg tillod mig at omtale for, at det, der skal være den bevægende Kraft, det, der skal bære det hele oppe, er i Virkeligheden Tilstanden til Institutionen, og at Tilstanden til Institutionen vil være større, naar et større Antal Arbejdere, eller et større Antal Personer i det hele taget, komme til at deltage i Valget af Bistidere og Tillidsmænd. Det anser jeg for aldeles givet, og jeg ser da ogsaa, at saa godt som alle de Indberetninger, der ere indkomne fra Industri og Haandværk i Provinterne, gaa ud paa, at man ønsker 22 Aars Alderen bibeholdt for Valgretten til Arbejdsretterne.

Det andet Spørgsmaal, som var oppe, var, hvorvidt Kvinder skulde være valgberettigede. Ogsaa i den Henseende tillod jeg mig at mene, at Kvinderne burde have en Stemme med i disse Anliggender, her er Tale om. Det er jo nemlig saa, at det ikke blot er Sager, som angaa Mænd, der ville komme ind for Arbejdsretterne og Enighedskamrene, men det er ogsaa Sager, der angaa Kvinder, og da Princippet i Loven er dette, at det er de sagkyndige, som skulle afgive deres Votum, saavel i Arbejdsretterne som i Enighedskamrene, saa vil det være fuldstændig i Overensstemmelse med dette Princip, naar man tog Kvinderne med, og jeg ønsker i saa Henseende Kvinderne med baade som valgberettigede og ogsaa som valgbare. Ogsaa i den Henseende er der kommet Udtalelser fra de forskellige Foreninger, og der er, saa vidt jeg har kunnet se, ikke nogen, der har udtalt sig imod Kvindernes Valgret — det anføres, saa vidt jeg erindrer, i den Skrivelse, der følger med som Bilag til Lovforslaget — men der er derimod mange, der udtrykkelig udtale sig for, at Kvinder bør have Valgret i Lighed med Mænd, navnlig ved Valg af Tillidsmænd til Enighedskamrene. Men der

er ogsaa flere Foreninger, der have udtalt sig udtrykkelig for, at Kvinder bør have baade Valgret og Valgbare til baade Arbejdsretter og Enighedskamre. — Jeg vil derfor anbefale det høje Ting at tage det størst mulige Hensyn til disse Udtalelser, saaledes at Loven, naar den kommer ud, kan mødes med den størst mulige Tilfredshed overalt, da jeg anser det for at være Hovedbetingelsen for, at den vil komme til at virke godt.

Mandt de Indvendinger, der ere komne frem, har jeg ligesom det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) ikke fundet nogen, som har den Vægt, at man af Hensyn dertil skulde standse Lovforslagets Fremme eller lade det falde. Der er ikke mere end een Indvending, som jeg tror har noget paa sig, og det er Henvisningen til de bestaaende frivillige Voldgiftsretter. Men, som det allerede ogsaa er blevet fremført fra anden Side, synes der her at gøre sig den Misforstaaelse gældende, at naar vi saa denne Lov, saa har man dermed slaet en Streg over de frivillige Voldgiftsretter; men det har man ingenlunde gjort. Som det ogsaa er blevet anført, benyttes saavel Arbejdsretter som Enighedskamre af dem, der ønske at benytte dem, og de, der ønske at bibeholde de frivillige Voldgiftsretter, have lige saa godt Lov dertil, efter at denne Lov er kommen ud, som de have paa det nuværende Stadium. Altsaa, Loven vil ikke hindre de private Voldgiftsretter i at virke; naar de Folk, som skulle benytte dem, selv indse, at de ere bedre, eller vilde have mere Tillid til dem end til de Enighedskamre, som foreslaas i Lovforslaget, saa vil de private naturligvis blive foretrukne. Men dersom man kommer til den Erkendelse, at man foretrækker dem, Lovforslaget omhandler, vil man selvfølgelig benytte Lovforslagets Enighedskamre, men jeg tror da ogsaa, at i saa Tilfælde har man gjort noget godt, saa at det er Bevis for, at man har indført noget, der er bedre end de private Voldgiftsretter, og jeg kan da kun hilse det med Glæde, at man benytter de Arbejdsretter og Enighedskamre, her ere foreslaaede.

Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal om de private Voldgiftsretter tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds udtalte sig jo stærkt til Fordel for disse private Voldgiftsretter. Jeg maa dertil bemærke, at det ærede Medlem jo tilhører et Fag, som har en meget gammel og grundfæstet Organisation, og det gælder saavel for Arbejdsgiver som for Arbejdere, idet de have beholdt deres lavsmæssige Organisation. Den